

Handabasa győzött a halálon

A nagykáta amatőr színjátszás újjászületése

A műkedvelők Vörösmarty Gergely Gábor által átírt darabjával arattak nagy sikert

BARSZI ZSÓFIA FELVÉTELE

Hamisítatlan színházi élményben volt része annak az ezer nagykátának, aki a napokban megnézte a helyi amatőr színjátszók előadásában a Handabasa, avagy a fátoly titkai című kétfelvonásos komédiát.

MUNKATÁRSUNKTÓL

A nagykáta műkedvelők sikere akár evidens is lehetne Tamási Áron Énekes madara és a Sári bíró kirobbanó tavalyi sikere után, ha a Mörizs-darab premierjét követően nem halt volna meg váratlanul Gulyás István, az együttes alapítója, aki nélkül szinte kilátástalannak tűnt a folytatás.

Igy hát nem csoda, hogy a mostani bemutató „első felvonása” valójában a színpad mögött, a társulatban zajlott, aminek a hogyan tovább volt az igazi téje. A vajdás hónapjaiban a nagykáta színjátszók „kóstolgtattak” külső szakembereket, kértek tanácsot, ám nem jutottak előre. A színjátszó egyesület formálisan

megválasztott, elsősorban gazdasági ügyekkel, technikai feltételekkel foglalkozó elnöke, *Mucza Endre* az idő szorításában egyre inkább úgy érezte: neki kell mielőbb csinálnia valamit, különben szétesik a csapat. A közönség pedig legyint, mondván „meghalt az Ocsi, oda a színházunk”.

Az elnök – autószerelő múltjával és Sári bíró Tarcali komájának epizód szerepével a háta mögött – beiratkozott az amatőr rendezők kurzusára. Ugyanígy tett az együttes másik két tagja is. Eközben bukkantak rá a Kaposváron 1968-ban „ösbemutatott” komédiára. A fátoly titkait Vörösmarty Mihály írta, s Gergely Gábor dolgozta át, a címet is megtoldva.

A bemutató várakozás fölött sikerült. A stroboszkópos fényvillogás, a némafilmek világát idéző belépőzene – *Molnár Tibor* gimnáziumi tanárnak, a Tápiómente Táncegyüttes zenekarvezetőjének végig kitűnő zongorajátékával – mindjárt a darab elején odaszógezi a figyelmet Rigó Rezső (*Bálint Gábor*), Kacor Dezső

(*Egri Zsolt*) és Guta Gergő (*Oldal Zsolt*), a három lézengő fiatal amúgy sokmozgásos, kamaszos semmittevésére a ligetben. Összinté tanakodásuk – „csinálnunk kéne valamit” – és az ötlet, hogy meg akarnak házasodni, számtalan helyzetkomikumot hordoz. Különösen amikor átléteget a színen a szépséges Vilma kisasszony (*László Zsuzsa* és *Király Vivien* kettős szereposztásban), akibe egyszerre mindhárom beleszerelmesedik, sőt jön a negyedik, a fennkölt hősszerelmes, Hangai Sándor is (*Oldal István*). Csúri-csavarja is a szálat Vilma szobalánya: a félszeg, bátor, de beesvagyó Lidi (*Kucza Tezca*). Profi alakítása külön élmény, igazi tehetséget sejtet, csakúgy, mint *Arokszállási Anikó*.

Nyilvánvaló, hogy a háttérben segítők munkáját is sikerült csapatmunkává szervezni, hisz az eddig színre nem lépett szereplők, a díszlettervező és a díszletmozgatók, a világosító-ügylek, a dalokat betanító tanárok és sugó nélkül nem valósult volna meg a három előadás.

Budakeszi nem felejt

Mezey Mária budakeszi sirját egy szomorúfűz vigyázza. Az ötvenes években a faluba költözött művésznőre még ma is jó szívvel emlékeznek a helybeliek.

– Egy festő, egy szobrász vagy egy író kézzelfogható műveket hagy maga után, a színész csak addig él, amíg róla beszélnek, amíg róla emlékeznek – mondja *Lelbach János*, Mezey Mária férje.

Gyorsan hozzáteszi még: ő elsősorban saját lelkében tartja ébren a művésznő emlékét, vagyis nem ő szorgalmazza az évenkénti megemlékezést, miként a Mezey Mária halálának évfordulóján rendezett és a helyi művelődési házban megtartott színházi napokat sem, továbbá nem ő kilincselte azért, hogy az egykori Úttörő utcát átkereszteljék, hogy Mezey Mária nevét viselhesse. Am örül annak, hogy a budakesziek nem feledkeztek meg feleségéről.

Mezey Mária Kecskeméten született, előbb bölcsészhallgató volt, majd Rózsahegy Kálmán színiiskolájában tanulta a színészmesterséget. Néhány éves vidéki szereplés után 1935-ben a Belvárosi Színházhoz került. Olykor sikeres, mások szokimondó igazságkeresése miatt mellőzött fővárosi művésznő lett. Egy időben Tőkés Anna, Svéd Sándor és Karády Katalin szomszédosságában, a Rózsadombon élt, egészen addig, amíg oda nem költözött Péter Gábor, s Mezey Mária kezdte kellemetlenül érezni magát.

A budakeszi házat egy mérnök ismerőse ajánlotta. Kocsiba ültek, és kizotyög-

tek megnézni a kúriát, amely első látásra igencsak siralmas képet mutatott. A művésznő már majdnem kikérte magának a tortúrát, amikor a ház hátsó teraszára lépve megpillantotta az elé magasodó hegyoldalt, és lévén a hegyek szerelmese, azonnal beleszeretett a környékbe.

Sok megalázó munka béréből, izzadságából épült újjá a ház, szokta mondani Mezey Mária, s ha belegendolunk, hogy az ötvenes években csupán kabarékban, esztrádműsorokban léphetett fel, jogosnak tűnik akkori elkeseredettsége.

S bár később az Operettszínházban, a Vidám Színpadon, a Madáchban, a Petőfi Színházban és a Nemzetiben is játszott, Budakeszihez sohasem lett hűtlen. A legenda szerint kiválóan szót értett a helybeliekkel. Nem volt könnyű a vidéki élet egy olyan művész számára, aki késő este végez, rosszabb esetben akkor kezd. Kiválóan tűrte, hogy az ötvenes évek elején víz a házában, de még az utcában sem volt. Birta a nehézségeket, sőt azok ellenére jobban érezte magát a faluban, mint a FÉSZEK vagy a Rátkay Klubban, ahol életében kétszer ha megfordult.

Házán ma emléktábla látható, amely előtt minden évben megemlékezést tartanak. Odabent 1983 áprilisában bekövetkezett halála óta nem változott semmi. Ugyanott áll a fotel, ugyanott a váza, de még a fésűje is ott árválkodik a fürdőszobában. Ha valaki kíváncsi mindeerre, Lelbach János lehetővé teszi az emlékek megtekintését.

T. Z.

Remeteének a kolostorban

Tizedszer rendezik meg Vácon – és ezúttal Márianosztrán és Zebevényben is – a kortárs művészeti fesztivált, az Expanziót. A háromnapos programozat, amelyet a váci Madách Imre Művelődési Központ, a Tragor Ignác Múzeum és a Fiesta Alapítvány szervez – és a Nemzeti Kulturális Alap támogat –, ebben az évben a Remete fesztivál címet viseli. A július első hétvégéjén, 3-án este hat órakor Vácon, a Görög-templom kiállítóteremben kezdődő fesztivál másnap, 4-én Márianosztrán, a Jézus öt szent sebe búcsúnyitóján folytatódik és 5-én este Zebevény-

ben ér véget. A szervezők autóbusról is gondoskodtak: szombat délelőtt 11 órakor a váci művelődési központ parkolójából indul Márianosztrára busz, vasárnap 13 órakor a pálos templom bejáratára elől indul vissza Zebevénybe, innen pedig 20.15-kor megy a dömösi remete-barlangokhoz, 23 órakor vissza Vácra. A fesztivál helyszínei a Budapest–Vác–Zebevény vonalon vonattal is elérhetőek, illetve Márianosztra Szobrol autóbusszal közelíthető meg. Vácon és Márianosztrán szálláslehetőség is van.

B. J. G.

ÁB. Régi név – új tartalommal

A megújuló biztosító

A figyelmes járőrelők egyre több város utcáin fedezhetnek fel olyan modern irodákat, amelyeket a legnagyobb múltú biztosítótársaság ÁB feliratú emblémájával láttak el. A megújult küllem azokra a változásokra utal, amelyekkel a holland tulajdonú ÁB-AEGON Általános Biztosító Rt. létrehozta a modern, dinamikus, ügyfélcentrikus ÁB Lakossági Divíziót.

A biztosító legnagyobb szervezeti egysége nem véletlenül kapta az ÁB Lakossági Divízió nevet. A hazai családok legszélesebb körének kínál olyan élet-, lakás-, nyugdíj- és gépjármű-biztosítási termékeket, amelyek nélkül lehet ugyan élni, csak figyelemmel mai világunk kedvezőtlen jelenségeire – kissé kockázatos.

Kisbenedek Péter vezérigazgató-helyettesénél, az ÁB Lakossági Divízió vezetőjénél az új szentendrei iroda megnyitása kapcsán az íránt érdeklődtünk, mi az oka annak, hogy országsszerte kisebb helyiségekbe költözik a biztosító.

– Az ÁB Lakossági Divíziója már alig hasonlít jogelődjére, az Állami Biztosítóra, hiszen szolgáltatásai, biztosítási termékei és az ügyfelekkel való kapcsolata már egy más világot jelentenek. Ma már nincs szükség hatalmas irodákra, de régen a munkafolyamatok korszerűtlensége, a rengeteg manuális tevékenység miatt gyakori volt a találkozás az ügyintézők és az ügyfelek között. Az új számítógépes

rendszerek kiépítése és bővítése leegyszerűsítette az adminisztrációs folyamatokat, így minimálisra csökkent az ügyfél biztosítóban töltendő ideje. Hasonló korszerűsítésen esett át az ÁB Lakossági Divízió kárrendezési területe is, így a károsult akár telefonon is rendezheti ügyeinek egy részét.

– Nem gondolja, hogy sokan presztízsveszteségnek itélik nagyobb irodák feladását?

– Társadalmunkban még fellelhető ez a felszínes megítélés is, ám az európai trend egészen mást mutat. A leggazdagabb cégek is igyekeznek racionálisan kiépített, kisebb, de a kor igényeinek maximálisan megfelelő irodahálózatokat működtetni. A felfelé kúszó irodáknak a gazdálkodás szempontjából nem közömbösebb, különösen akkor, ha fenntartásukat semmiféle üzleti szempont nem indokolja. Egy biztosítótársaságnak pedig erre különösen érzékenynek kell lennie. Az ÁB Lakossági Divízió vezetésének az az álláspontja, hogy a díjtételeket csak a legszükségesebb esetekben emeljük. Amikor ügyfélszolgálati irodáink – amelyek feladatukra már nem azonos a régi fiókokéval – korszerűsítéséről döntöttünk, legfőbb célunk a költségek csökkentése, a díjtételek emelésének elkerülése volt. Mindezt sikerült úgy megoldanunk, hogy irodáink száma nem változott, országosan 180 ügyfélszolgálatunk működik ma is, ám az újak már nem az alapterületük nagyságával, hanem izléses berendezésükkel, korszerű felszereltségükkel hívják fel magukra a figyelmet.

– Milyen tapasztalatokat szereztek az eddig megújult ügyfélszolgálati irodákkal kapcsolatban?

– Ügyfeleink, ügyfélszolgálati munkatársaink és az érintett városok vezetői is elégedetten nyilatkoztak. Egyik munkatársam – kaposvári irodánk átadásakor – azt mondta, hogy ebben az irodában még a fehér blúz is másképp áll a dolgozókon, mint a régi és nagyságánál fogva barátságos helyiségben. A kellemes légkör pedig egycsapásra megváltoztatta az ügyfelek és a dolgozók közötti viszonyt is. Úgy gondolom, már ez a tény is megértte a változtatásokat – szögezte le beszélgetésünk végén Kisbenedek Péter.

Rendőrok őrzik a gyerekradzokot

Még egy palotában is vannak sutfnik. A rendőrpálotá is ilyen: az utca fölé mint impozáns monstrum magasodik, csupa kékes üveg, hűvös-elegáns posztmodern – ám odabent megvannak a fölfedezésre váró zezugok. A garázsér például, melyből további helyiségek nyílnak; az egyik apró raktár *Palágyi István* birodalma.

Mert a főtanácsos úr itt rejtegeti a kincseit. De ne valamiféle hitvány földi javakra gondoljanak, amit a bűnözőktől zsákmányoltak a rend őrei – Palágyi István kincsei a gyerekektől valók. A gyerekekről ugyanis köztudott, hogy rajzolni szeretnek, s ha rajzpályázatot hirdetnek nekik, hát a pályázatók bizton számíthatnak rá, hogy garmadába érkeznek majd a különféle művek.

A legutóbbi pályázatra, melyet az Országos Baleset-meg-

előzési Bizottság hirdetett meg immár negyedik éve, Pest megyéből 1453 munka érkezett. A téma: közlekedéssbiztonság gyerekszemmel. A fő-fő zsűri elé megyéenként csak 15 kerülhetett; a rajtuk kívül legjobbnak talált 155-öt így aztán kiállították a főkapitányság tükürtájában – továbbá gyönyörködtetésre.

De Palágyi István nem nyugodott bele, hogy a megmaradtak elfeledve porosodjanak, netán egy illetéktelen kéz a szemétre hajtsa őket. Most újabb tárlatot tervez: azért hív be a raktárba, hogy a nyersanyaggal eldicsekedjen. Szébbnél szebbek a rajzok, egyaránt akadnak köztük színesek és fekete-fehérek; kicsik és nagyok különféle közlekedési helyzetekben, zsúfolt utcákon és forgalmas úteszten, óvatosan közlekedve vagy éppen balesetet szenvedve.

Majdnem indulkok már, amikor kezembe kerül egy kép: *Kolláth Vivien*, dunakeszi hatéves. Barna csomagolópapír, színes ceruza és közlekedési baleset: keménykalapos úrvezető ütött el autóbilijával egy kiscyereket. Mint rongyba fekszik a sérült az úteszten; az úrvezető meg mintha üdvívalogna az autóbilija mellett.

Tragikum? A jelek szerint nem kevés komikummal vegyítve. Az arconon vigyor, a gombszemek mókásan kimerednek; az autóbilij pedig oly pöffeszkedőn uralja a terepet, mintha ő pöffögne ki a fontú bárányfelhőket. Egy Örkény-mű illusztrációjának is elmenne. A magáé lehet, int Palágyi István; és én, ahogy hazazérek, az asztalom fölé szögezem a rajtot: hadd vidámsítsa meg nap mint nap a szívemet.

R. V.

A mi utunk az Ön jövője

A vasúti fékrendszerek gyártásában világszínvonalú, német cég budapesti leányvállalata olyan munkatársakat keres

ELEKTRONIKUS FEJLESZTÉS

területére, akik

- műszaki egyetemen szerzett villamosmérnöki diplomával,
- tárgyalóképes német- vagy angolnyelv-tudással rendelkeznek.

Feladatuk:

- hardverfejlesztés esetében elektronikus dokumentáció előállítás, valamint nyomtatott áramkörök tervezése (NYÁK-tervezői gyakorlat előnyt jelent),
- szoftverfejlesztés esetében felhasználói programok és firmware készítése (C++ és objektumorientált programozás ismerete szükséges, Windows programozási gyakorlat előnyt jelent).

A német vagy angol nyelvű szakmai önéletrajzát az alábbi címre küldje:
Knorr-Bremse Vasúti Jármű Rendszerek Hungária Kft., Dr. Oroszváry László,
 1201 Budapest, Helsinki út 86.

KNORR BREMSE

